

Joz kapitola 2.

[1] Jozue, syn Núnův, vyslal potají ze Šitímu dva muže jako zvědy. Řekli: "Jděte, prohlédněte tu zemi i Jericho." Šli tedy a vstoupili do domu jedné ženy jménem Rachab, nevěstky, a tam přespali. [2] Králi Jericha bylo ohlášeno: "V noci sem přišli nějací izraelští muži, aby obhlédli celou zemi." [3] Jerišský král dal Rachabě rozkaz: "Vyveď ty muže, kteří k tobě přišli a vstoupili do tvého domu. Přišli proto, aby obhlédli celou zemi." [4] Ale ta žena muže odvedla, ukryla a řekla: "Ano, ti muži ke mně přišli, ale já jsem nevěděla, odkud jsou." [5] Když při setmění zavírali bránu, ti muži odešli. Nevím, kam šli. Rychle je pronásledujte, ať je dostihnete." [6] Ona však je vyvedla na střechu a skryla je v pazdří, které měla na střeše složené, [7] a oni ty muže pronásledovali směrem k Jordánu až k brodům. Jakmile pronásledovatelé vyšli, hned za nimi bránu zavřeli. [8] Zvědové se ještě neuložili k spánku, když k nim vstoupila na střechu. [9] Řekla těm mužům: "Vím, že Hospodin dal zemi vám. Padla na nás hrůza před vámi a všichni obyvatelé země propadli před vámi zmatku. [10] Slyšeli jsme, jak Hospodin před vámi vysušil vody Rákosového moře, když jste vycházeli z Egypta, a jak jste v Zajordání naložili se dvěma emorejskými králi, se Síchonem a Ógem, které jste zahubili jako klaté. [11] Jakmile jsme to uslyšeli, ztratili jsme odvahu a pozbyli jsme ducha, poněvadž Hospodin, váš Bůh, je Bohem nahoře na nebi i dole na zemi. [12] Zavažte se mi nyní prosím přísahou při Hospodinu, že také vy prokážete milosrdenství domu mého otce, jako jsem já prokázala milosrdenství vám. Dejte mi věrohodné znamení, [13] že ponecháte naživu mého otce a matku, mé bratry a sestry i vše, co jim náleží, a že nás vysvobodíte před smrtí." [14] Muži jí odpověděli: "Jsme odhodláni za vás zemřít. Nesmíte však vyzradit toto naše ujednání. Až nám Hospodin vydá zemi, prokážeme ti milosrdenství a osvědčíme věrnost." [15] Potom je spustila po provaze z okna, její dům byl totiž v hradební zdi, bydlela na hradbách. [16] A řekla jim: "Jděte na tamtu horu, aby na vás pronásledovatelé nenarazili, a skryvejte se tam po tři dny, dokud se nevrátí ti, kdo vás pronásledují, potom jděte svou cestou." [17] Muži ji upozornili: "Budeme zproštěni přísahy, již jsi nás zavázala, [18] jestliže neuvážeš, až vstoupíme do země, tuto šňůru z karmínových vláken v okně, z něhož jsi nás spustila, a neshromáždíš k sobě do domu svého otce a matku, své bratry a celý svůj dům. [19] Kdo vyjde ze dveří tvého domu ven, jeho krev padne na jeho hlavu, a my budeme bez viny. Avšak krev každého, kdo bude s tebou v domě, padne na naši hlavu, kdyby na něj někdo vztáhl ruku. [20] Vyzradíš-li toto naše ujednání, budeme zproštěni přísahy, již jsi nás zavázala." [21] Odvětila: "Staň se podle vašich slov." Nato je propustila a oni odešli. Pak uvázala na okno karmínovou šňůru. [22] Oni došli až na horu, kde zůstali tři dny, dokud se pronásledovatelé nevrátili, ti prohledali celou cestu, nikoho však nenašli. [23] Oba muži se tedy vrátili, sestoupili z hory, přešli Jordán a přišli k Jozuovi, synu Núnovu. Vyprávěli mu o všem, co se jim přihodilo. [24] Řekli Jozuovi: "Hospodin nám dal celou zemi do rukou. Všichni obyvatelé země propadli před námi zmatku."